

Organizovat cartoonisty? Těžký úkol! (Kazančev)

22. 1. 2009

Glosa / I. H.: **Vážné legračně, vážně legrační?** * KdoKdeKdyCoJak(a)Proč / Kantorek, Ševčík, Vyoral, Poláček, Šípoš * Malá recenze na... / ...knihu **Vlabera** (Litva) * Časopisy /

e-GAG

FECO-News Magazine č. 48 * Slovník katalogů / „P“ jako „**Parkování**“ na **Carcaricatur Zagreb** * Výroky / **O Entropě** * **ČUK** / Kobra a GAG na webu, noví členové **Fumas a Dubjak**, nové Stanovy ČUK - **ano!** * **Komiks-News #97** * Ze světa / Polsko, Itálie (Palestina) * Z Ukrajiny / Konstantin Kazančev * Z pošty / viz příloha... *

Citát / **Černá zmije o vtipu** * Výsledky / Německo * Příloha / **Ekofór 2008** * Dokument / Blog: **Válka karikatur pokračuje!** * Propozice / Etiopie, Belgie, **BuzziNews** * **KALENDÁRIUM** * Tři přílohy / Ekofór 08; Rozhovor s Vhrsti; **D. Č. a my** * **Aktualita...**

Týdeník České unie karikaturistů * **VII. ročník** * (Zprávy ČUK č. **313**) <http://cuk.dreamworx.cz>

Číslo 09 / **04**

OBRÁZKY: BERESNIOVAS, DRAGOSTINOV, KOŠTÝŘ, DUBJAK, NUEZ, KAZANČEV, ŠÍPOŠ, LICHOTA, BOLIGAN, SORIN, FUMAS, FRK...

Glosa / **Legrační vážné? Vážně legrační?**

Co bychom - jako dvojrozměrný kreslený vtip 12 x 12 cm v běžném tisku - označili za spíš slabší průměr, jako trojrozměrná umělecká provokace 12 x 12 m na světovém jevišti se rázem stává významným dílem.

Řeč je o vernisáži **Entropy Davida Černého** v bruselské budově Rady Evropy.

To je asi základní sdělení, které pro nás vyplynulo. Tedy nám v e-GAGu, na tom asi nejsprávnějším místě, jež je svou podstatou určeno právě pro seriózní nápady, úvahy a teoretické práce nad mezioborovým žánrem cartoons.

To ostatní, jak všichni víme (nikoliv snad ze stovek, ale už z tisíců článků, dopisů a názorů na ně) přenechme těm, kteří se zajímají o umění obecně. O jeho úlohu ve společnosti, o roli v dnešním světě, o jeho hodnotu, smysl, respektive další směřování... A také právníkům, ekonomům, diplomatům. Samozřejmě také politikům, kteří mají na vše své zaručeně správné názory a pro všechno své přesvědčivé vysvětlení. **(Pokračování na str. 2)**

Týká se nás samozřejmě otázka autor-
ské svobody. Od počátku „muslimizace“ této
oblasti jde totiž také o **karikaturu**, kterou jsme
do „dánské aféry“ považovali v tomto směru za
chráněnou. Co jiného v umění, než právě sa-
tirický pohled na skutečnost, by mělo být
zcela svobodné? Možná i proto, že karikatura
je nejuděnější a legra-
ce je v dnešním (zába-
vu zbožňujícím) světě
nejoblíbenější, se uměl-
ci tak často obracíjí
k tématům a postupům,
vlastním až dosud hu-
morné kresbě. Ale ani
velcí výtvarníci (za jiné:
Daumier i Goya) neměli
ke karikování daleko.
Naopak! Blízko měli na-
opak k ústrkům a zlobě
okolí.

Jak jsem pozdě-
ji zjistil, už 14. 1. se ko-
mentátor v **Mf DNESu**
dopustil těchto řádek:
„Už teď se naše kritika
dá odhadnout: kdo to
zaplatil, kdo to schválil,
že to hanobí zemi, ná-
rod, vlast, prezidenta,
unii. Kdo Černého po-
volal, kdo mu dal (...) zadání dílo vytvořit.“ A o dva odstavce dál se ptá: „Kudy půjde náš útok
na Černého?“

Komunisté autorovi nezapomenou jeho *Růžový tank* anebo *Lenina* pověšeného nad
Prahou, národovci patrona Země české *Svatého Václava*, sedícího na koni (kopyta hore) a
maloměšťáci už jen to, že neumí namalovat ani břízky, ani jelena na pasece. Kverulanti a
psychotici pak samu jeho existenci. To, že se prosadil, že se o něm mluví (na rozdíl od nich).
Vrhnou se na autora jako smečka vzteklych psů, tak jako před tím na Čapka před jeho smrtí
a na Havla (před jeho málem smrtí). Toto mé srovnání Černého a obou velikánů neberte ov-
šem vážně. Na koho se verbež vrhne, koho chce uštvat, není důležité - důležité je, že takový
živý terč najdou. Na rozdíl od zlomeného nemocného *Karla Čapka* a vězněného nemocného
Václava Havla (a zesnulého nemocného emigranta *Jana Kaplického*) je *David Černý* mladý a
plný sil a o ten šrumec si sám řekl. Teď se raduje, jak mu všichni sedlí na vějičku!

Před uzávěrkou minulého e-GAGu, jen na základě kusé informace z *Deníku ČT* (při-
šlo mi líto, že se cartoonistická povaha jeho map dostatečně nezmiňuje), jsem sepsal k tomu
tucet řádek. Vzpomněl jsem v nich, jak svým kuchařským postupem i použitými surovinami
docela jednoduchý chod může uspět. Když ho kuchař dokáže nabídnout v módní restauraci
za přehnanou cenu - ovšem v pikantním nálevu a převázaný mašličkou mediální mystifikace.

A v tomto mystifikačním duchu (paměťliv toho, že píšu pro inteligentní čtenáře!) jsem v závěru zvolal: *posadme Davida Černého na náš trůn!* (= učme se od něj zviditelnění)

Dostal jsem pár názorů na tyto řádky. Někdo to vzal vážně (jeden souhlasil, druhý protestoval) a jiný zauvažoval s nadhledem. Jako karikaturisti máme nesporně výhodu, že máme proč a co k dílu říci, neb patří do naší výtvarné mikrovlnky. Já bych dal šéfkuchaři *** za umělecký obsah. Chcete raději známku? Takže: 3 -. A za prezentaci ***** a půl hvězdičky; školní hantýrkou: 1 ±. Dnes je úterý a vše už dávno přejel válec doby (pár vět z korespondence ze sklonku minulého týdne o tom najdete **v příloze** tohoto **GAGu**). Většina z toho, co bylo vyřčeno, bylo už mezitím několikrát potvrzeno nebo vyvráceno. Autor Entropy se asi přebírá v nabídkách majitelů předních světových sbírek moderního umění. Kdybych teď napsal, že dumá, zda prodat celé dílo naráz nastojato anebo rozporcovat těch osm tun umění a vydražit za větší balík po částech, opět by třeba někdo nepochopil, že mluvím obrazně. Prostě: jméno Černého je definitivně výtvarný pojem a jeho rivalové v čele s Knížákem pukají vzteky (zase jen metafora). A nemluvím tu - jak zřejmo od počátku - vůbec o umělecké hodnotě, ani o zadání zakázky - ale jen a jen o vysoce hodnotném marketingu.

Ten může Česká unie karikaturistů, milý, leč amatérský spolek, u kohokoliv schopného pouze obdivovat. Nikoliv napodobovat. Jsme servis členům, nikoliv agentura, která by jednotlivcům sháněla kšefty a pak je k nim přemlouvala. A nakonec ještě urgovala, když neplní termín dodání. O zakázce, nebo honosněji řečeno o „sebeprosazení“, jak dobře víte, musíme se postarat (každý!) sám.

Ivan Hanousek

Jó, *Dwořák*, slyšel's někdy o něčem, co se jmenuje **Česká unie sochařů**? Co myslíš, vydává svůj týdeník a obrací se na ni vláda vždy, když má zrovna pár melounů a chce vystavit nějakou šikovnou skulpturu? (ih)

Na snímcích J. Koutka a z archívu: **Entropa** (Brusel, hala Rady Evropy), **Visatec V.I.L.** (Praha, Chotkova silnice) a **Růžový zavrtanec** (Praha, Nám. Kinských)
Obrázek na str. 1: **František Kratochvíl**
Kresba vlevo: **Jiří Košťář**

Více v příloze: D. Č a my

Dokument / „cartoon blog“ :-) na iDNES

Na blogérských stránkách **idnesu** působí i Tomáš Tatranský. Upoutal naší pozornost až nyní, kdy pověsil na síť následující blog s názvem „cartoon blog“. Přetiskujeme ho, byť jen se závěrečným obrázkem, neb se nechceme dopouštět urážek rasy a náboženství. (Pozn.: čtyři obrázky, převzaté víceméně z blízkovýchodních portálů, nahrazujeme hvězdičkou. Zájemci o originály je najdou na výše uvedené adrese v plné parádě, mnohý však zjistí, že je už znají z iránských či dalších cartoonistických aktivit)

Válka karikatur pokračuje...

Blog s karikaturami o jedné arabské pohádce. Vystupují: hodní a mírumilovní Palestinci a zlí, nacističtí a ďábelští Židé.

Bohužel, situace v Gaze nám připomíná, že jsme ve válce, ve válce, v níž stojí - jak už jsem o tom na svém blogu psal - civilizovaná západní kultura proti barbarství islámského terorismu. Jak známo, k válce patří i propaganda, a k propagandě patří karikatury. Podívejme se na to, jak vypadá současný izraelsko-palestinský konflikt v arabských médiích:

*

Není co řešit: zákeřný agresor Izrael napadl mírumilovný arabský svět!

Nebo že by to přece jen nebylo tak jednoduché? No, není: i arabští karikaturisté si někdy uvědomí, že svět není černobílý:

Celosvětové protipalestinské spiknutí! Izrael požívá Palestince a všichni mu při tom vesele asistují: Liga arabských států, USA, OSN... Jak podlé!

*

Palestinský úhel pohledu je prostý: Izrael provádí genocidu Palestinců, která je srovnatelná s holocaustem. Zeď, kterou Izrael postavil na obranu před teroristy, je srovnatelná se zdí koncentračního tábora v Osvětimi:

*

A pokud by se někomu srovnání Židů s nacisty nelíbilo, nabízíme ještě výstižnější srovnání: Izrael je jako sám Satan koupající se v krvi (Satanův kamarád Bush samozřejmě nesmí chybět):

*

Jak reaguje Západ? Zuří? Vyzývá k zabíjení autorů těchto obrázků? Bojkotuje arabské produkty? Nevšiml jsem si. Civilizovaní lidé vědí, že s karikaturami se bojuje karikaturami. Posudte sami, co je vtipnější a trefnější: ty čtyři předchozí obrázky, anebo následující karikatura, která si dělá legraci z arabského pokrytectví?

Pro jistotu překládám: „Uvědomuješ si vůbec, jak je to urážlivé?“

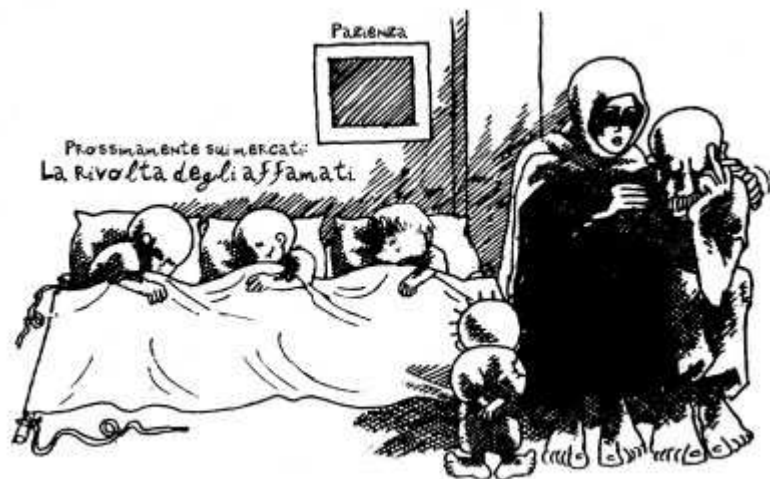
Pokud Vám - stejně jako mně - připadá nejvýstižnější ta poslední karikatura, můžete kliknout na karmu :-). (GAG: ne tady, ale na adrese blogu!)

Zdroj: <http://tatransky.blog.idnes.cz/c/65858/Valka-karikatur-pokracuje-cartoon-blog.html>

Mnoho autorů „přísírků“ - nejvíc jich pochází ze států, nezpustošených dosud komunisty (Jižní Amerika, země Středomoří) - jsou schopni za možnost publikování na iránském či

syrském webu nakreslit až 120 rohatých Bushů za minutu! A k nim ještě vykoupat v kýblech krve i padesát holubic míru (!). Ale vedle toho existuje i autentické palestinské umění karikatury (G)

Viz třeba:

**Výstava o Palestině
karikaturisty Naji al-Ali**

Od 16. ledna do 14. února 2009 je v italském městě Ravenna výstava z díla autora jménem **Naji al-Ali**, který je tvůrcem

Handala, postavičky malého palestinského chlapce se záplatou na rameni a s hlavou jak námořní mina, otočeného obvykle zády k divákovi.

Naji al-Ali (Palestina 1937 - Londýn 1987) stvořil více než 40 000 ilustrací publikovaných v několika arabských zemích. Byl zabit za záhadných okolností v létě 1987 v Londýně, kde byl v exilu. Výstava ukazuje některé práce, přeložené do italštiny Taharem Lamrim, alžírským spisovatelem, žijícím v Ravenně. Zakoupením reprodukcí děl mohou návštěvníci přispět nemocnicím provozovaným Mustafou Barghútím v pásmu Gazy. Více na italské adrese Visuální intifády <http://visualintifada.blogspot.com/>.

ČUK / Nové stanovy; Noví členové: Fumas, Dubjak; Nově z Kolína

Stanovy ČUK už platí

Dopisem Ministerstva vnitra ze dne 13. 1. 2009 byly vzaty bez připomínek na vědomí stanovy České unie karikaturistů, schválené valnou hromadou 4. 11. 2009. (**Jaroslav Dostál**)

Dva noví členové České unie Karikaturistů

Jak se jmenují? Kolik jim je? Jak kreslí? Jak vypadají?

Na první tři otázky tu najdete odpověď, na tu čtvrtou si musíme počkat, až se kolegové účastní oficiálně na nějakém našem společném projektu, či dorazí na Valnou Hromadu (i když: Fumase jsme už viděli na akci KOBRA 65, kde právě stvrdil své přijetí do ČUKu zaplacením členského příspěvku).

Takže: jmenují se:

Autor horního obrázku -

Petr Dubjak (53 let)

je z **Lípové** (p. Ostropovice, Morava)

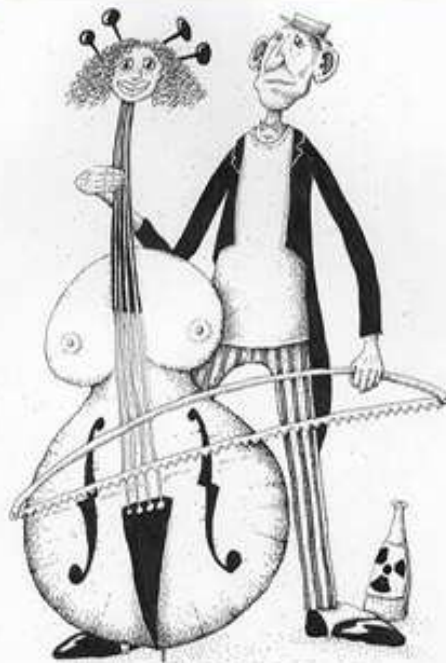
<http://www.pdsign.net>>

Autor dolního obrázku -

Jaromír Palme / FUMAS (45 let)

je z **Prahy 7** - dílo uveřejňuje na

<http://fumas.wz.cz/>

(Omlouváme se za poněkud nerovné rozdělení plochy mezi oba autory. Jinak jsme si v ČUKu všichni rovni. Nějak to tak kvůli formátům vyšlo... - g-men)

E-paper - Kolínský deník

„Ve foyeru Městského divadla v Kolíně byla v sobotu 10. 1. vernisáž zahájena výstava Portrétních karikatur herců od pěti autorů, vesměs členů České unie karikaturistů. Výstižné a zajímavé kresby V. Bičíka, M. Nesvadby J. Poláčka, J. Vobra a P. Hanáka (na snímku). Budou k vidění zásluhou výtvarníka MDK V. Linka do konce února. Fotoska dokládá, že jsou funkční a v dobré péči. Určitě stojí za návštěvu!“

Jan Koutek, Kolín

(19. 1. 2009 - str.8 - rubrika Čtenáři sobě)

Vlaberova (Vadimirase Beresniovase) „Linksmotéka“

Kdyby se neskvěly tyto kresby na běloskvoucím papíru, ale byly by tištěny na nedřevaprostém a málokřídovém papíru našeho mládí, nikdo by nevěřil, že jde o publikaci současnou, dokonce ještě vonící tiskařskou černí. „Linksmotéka“ litevského karikaturisty **Vladimirase Beresniovase** - to jsou čistá naše šedesátá, tamní možná sedmdesátá léta se vším všudy...

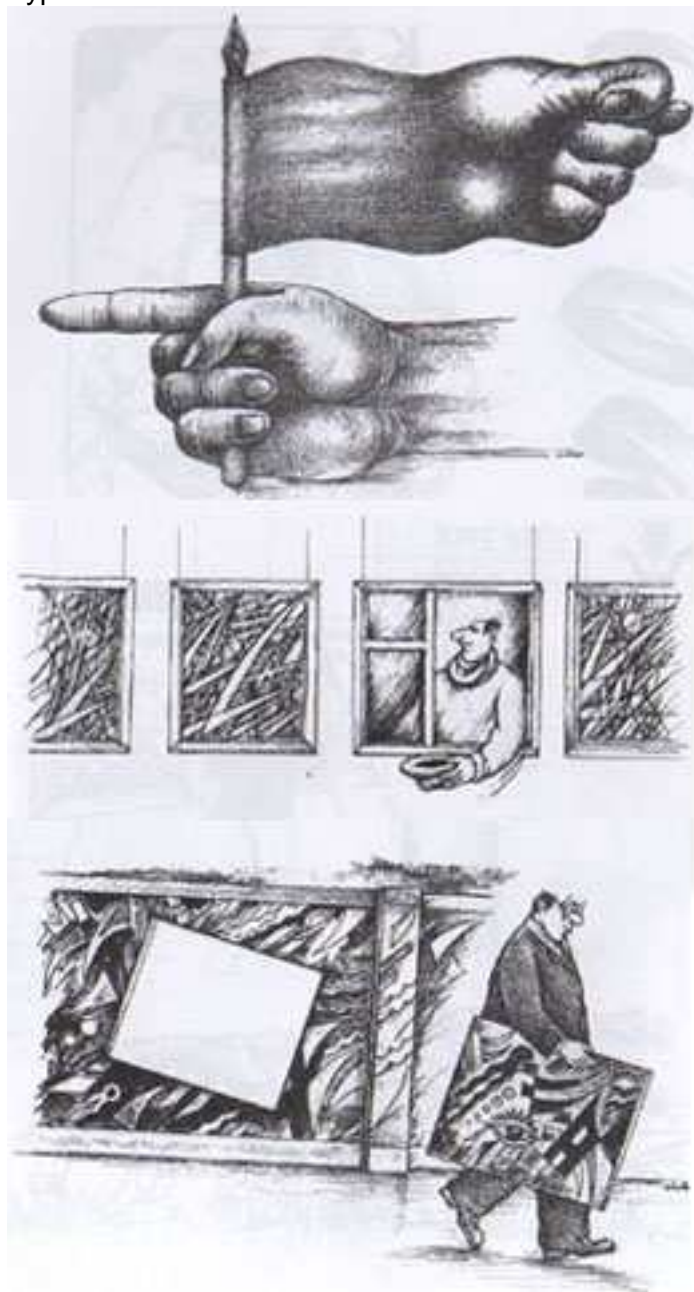
Prvním znakem je tenká černobílá linka, časté jemné šrafování, obrázky zásadně bez slov... Tím druhým, a podstatnějším je obsah - takto odvážně se kreslilo - protestovalo proti socialistické karikatuře sovětského typu.

Tak se autoři hrdinně a s vědomím problémů hlásili ke svobodnému světu a evropské kultuře. U nás, jako v Pobaltí. V té půlce Evropy, kam směřovaly dodávky jižního ovoce z Ostrova svobody, aby děti nevěděly, že oranžová barva získala svůj název podle pomeranče.

Toto byly naše i jejich symboly: prapory, šipky, prsty, směrovky (**viz horní obr.!**) řečníci, pracující opření o lopatu, pařezy, z nichž znovu vyrůstají zelené ratolesti, pomníky... To vše kreslené perem - konečně i ta perka sama byla občas objekty kreslených rebusů! Luštili všichni - jistě ti, kteří v obrázcích nacházeli kritiku režimu. Ale i ti režimní a prorežimní, kteří těm jinotajům sice nerozuměli, ale právě proto jim byly podezřelé. Byly však natolik obecné a neosobní, že se těžko cenzurovaly a také za ně šlo těžko zavírat.

Nevsadil bych si sice na to, že „Linksmotéka“ znamená v češtině Čárotéku, sbírku čáranin Vladimira Beresniovase, ale kdyby ano, bylo by to výstižné. Tenká černá linka, k níž se koncem padesátých let pod vlivem Steinbergovým tolik upnuli i ti, kterým nebylo dopřáno výtvarného vzdělání či dáno výtvarného talentu, kralovala až do osmdesátých let. Pak přišel zlom, zprvu kvůli nástupu kvalitních tiskáren a dnes už spíš díky elektronickým médiím a programům barva, ať už malba anebo digitální tvorba.

Ať už proto, že zůstal své kreslířské technice věrný i v době barevnější, anebo proto, že černobíle vydaná kniha vyjde levněji, **Vlaberova** (tak se totiž podepisuje) sbírka vyšla v Kaunasu v pětisetkusovém nákladu 20. 9. 2008 a dostala se mi do ruky od **Jiřího Slívy** vlastně vzápětí. Oba byli totiž mezi elitními evropskými mistry, pozvanými za své země na podzimní eurocartoonistickou výstavu „27“ do Athén. Ve velkém sborníku z ní, k němuž se ještě v GAGu dostaneme, jako jeden z mála trvá na svém - jeho dvoustranu tvoří černobílý výběr z právě tu listované knihy.

Publikace není zřejmě určena k zahraniční prezentaci, oba úvodní texty jsou jen v autorově mateřštině. Takže se nám hodí medailonek z uvedené řecké bichle: Autor V. B. je v ní představen jako ročník 48 (rodák z Běloruska - zřejmě jako Vladimir Berežňov) a vystudoval výtvarnou školu v dnes už přeshraničním Kaunasu (tehdy vše SSSR) a vtipy začal publikovat v r. 1971. Od té doby ilustroval na sto knih a publikoval, vystavoval i soutěžil po světě, kde se dalo...

Jako by sám cítil, že výtvarný humor výše popsaného typu (byť dělený do několika tématických okruhů) by asi byl málo, doplnil sbírku za stranou 125 docela šťastně ještě o další tři výtvarné kapitoly a jednu nevýtvarnou (svazek uzavírají aforismy). Před ně jsou zařazeny Portréty. Je jich asi třicet, jen domácích politiků a dalších osobností (poznali jsme jen ty poslední - v čele s karikaturistou Deltovou) tvořené nikoliv jako karikatury, ale ve zcela realistickém duchu (umělci Karlova mostu by měli konkurenci!) Zajímavější je následující oddíl Exlibris a hlavně pak čtyřstrana s padesáti logy. Vše černobílé, nápadité, graficky čisté...

vybrat ze 168 stránek + obálky pár ukázek je těžké. Zvolil jsem obálku, pro níž Vlaber zvolil nikoliv vtip, ale (typo)grafické řešení. A čtyři kousky z oblasti pouze cartoons. (IH)

Časopisy / **FECONEWS magazine (č. 48)**

My, kluci, co spolu mluvíme (tedy na dálku, e-mailem), víme, že v době *e-digi-komunikace* to mají tištěná periodika spočítaná (mají *namále, na kahánku* atp.) Zvláště, když jsou jen pro úzký okruh konzumentů a tudíž nezajímavá pro inzerenty a nezisková či spíš prodělečná, pokud jde o prodej. Tím, čím je tištěný GEK a z něho postupně vzešlý t-GAG, pro člena ČUKu, tím by pro členy FECO měl být magazín FECONEWS, jehož 48. číslo vyšlo na sklonku minulého roku. Neb jde o jeden z mála viditelných a vlastně též o poslední „ohmatatelný“ požitek vyplývající ze členství každé národní organizace resp. jednotlivých členů ve **FE**de(gene)raci **C**artoonistických **O**rganizací, je třeba k němu zachovat smířlivý až sentimentální vztah. Na FECO magazín přispíváme formou členských poplatků ČUKu každý nějakou tou desetikorunou ročně. Z toho nám plyne ta „rozkoš“, že nám dvakrát do roka pošle editor Peter N. ze své placaté země pár výtisků. Ten, jenž dostává editor Ivan H. se pak snažíme nějak exploatovat v číslech e-GAGu, aby z toho mělo co nejvíce lidí užitek, když ne přímo požitek.

V přetlaku jiných událostí jsme se dosud v GAGu nedostali k důkladnějšímu probrání posledního loňského čísla (viz obálka!). Ale co nejdřív to doženeme - a možná i předeženeme! (r)

Proč - pro jednu - nezačít referát do Slovníku katalogů rovnou z prostředka? Anebo spíš od konce? Zkusme to: jen málokdy se vám dostane do ruky velký katalog a není to ten hradecký z Humorestu - a v něm na vás z jedné stránky zírá hned čtveřice českých vtipů! A to není vše, hned na příští stránce je následují další čtyři.

Čemu za to vděčíme? Je to souběh šťastných okolností:

- velký A4 formát umožňuje umístit 5 vtipů na jednu stránku;
- pořadatelé otiskují všem zúčastněným autorům nejméně jeden ze zaslaných fórů;
- Češi se soutěže zúčastnili nečekaně masově;
- a hlavně - fóry jsou řazeny dle abecedy, ne po jménech, ale po státech!

A tak se za Crna Gora objeví **Česka Republika** a už to jede hezky podle abecedy: **Drastil, Hadomský, Hrubý, Kovařík, Kundera, Linek, Tobischová, Vyjídák**. A pak **Egypt**,

England... O kus dál, za mohutnou porcí chorvatského humoru se nachází pěkně pohromadě i německá ekipa a v ní kolega Taussig (pro úplnost: díky Pavlovi můžeme teď katalogem ze Zagrebu teď listovat).

Smyslem Malého slovníku katalogů není hodnotit jednotlivé práce, ale přinést fakta o jeho vzhledu a náplni. Přesto si aspoň řekněme, že žádný z našich autorů (tedy dle vybraných obrázků) ostudu nedělá - byť některým jejich zmenšení nesvědčilo. Navíc někomu - **Hadomský, Tobischová** - asi nedošlo, že tématem soutěže není pouhé auto... Téma znělo: **„Naše každodenní parkování vozů“**.

Ale nebyli sami, i pár jiných autorů evidentně sáhlo do šuplíku starých fórů, tedy do desek nadepsaných „Auto-fóry“. Lovci podobných vtipů mají v sešitu přímo žně a ryze chorvatské jury nebylo co závidět - vybrat zrovna ten a ne jiný obrázek s málem totožným nápadem (auta parkující na sobě, auto na psychiatrově lenošce, Munchův němý výkřik hrůzy z pokuty...)

Teď ale hlásíme pokorný návrat na začátek svazku: **2. Mezinárodní chorvatský salon CarCaricature v Zagrebu 2008** představuje nejdřív lidi i instituce a firmy, které na jeho pořádání mají hlavní i menší zásluhy - včetně starosty Záhřebu (to zatím u nás známe jen

z Písku!) Ve svém úvodním slově nakladatel Ivica Palatinuš vzpomenu, že r. 1898 vjel lord Marko Bombelles prvním automobilem do Chorvatska. Po 110 letech je nejen Záhřeb ve znamení opačného problému: kam všechna ta auta dát, když už není pro ně volné místo. A tak se hlavním tématem stalo **PARKOVÁNÍ** automobilů, které ztvárnilo **193 autorů ze 45 zemí na 324 veselých obrázcích**.

Všechny ty kresby se sice nevešly do katalogu, ale bylo na ně dost místa v reprezentativním prostoru na městském autobusovém nádraží - což je nejen vhodné

prostředí, ale také skvělý nápad, jak dostat vtipy k co největšímu počtu diváků.

Katalog má 56 + 4 barevné stránky. Od str. 9. do str. 14 najdete vtipy oceněné - je jich 6 (GP, 1.-3. cena, dvě další - vše za slušné peníze!) a dalších pět vtipů, za něž dostali autoři zvláštní uznání. Jména jsme otiskli už vloni v GAGu č. 08-24 (rubrika Výsledky). Všimli jsme si, že ze 6 cen zůstala jen jedna v Chorvatsku (a jen dva z 5 diplomů). Zde tedy připomeňme jen jméno **Raul de la Nuez** (USA) ke vtipu, který jsme vybrali (viz. OBR. - 1. cena) a jméno **Rumen Dragostinov** (Bulharsko) k **druhému obrázku** („Posebna pohvala“). Na posledním vidíte scan **jedné ze stránek**, té plné našinců... Stránky s vtipy oceněnými dělí od stránek s těmi dalšími pěti-strana plná jmen a názvů děl všech soutěžících. Seznam by byl kratší, kdyby se v Zagrebu dokázali zbavit jakési i z Gaborova a Legnici známé mánie uvádět pod díly i jejich pojmenování. Jak známo, na cartoons-salonech si na to nehrajeme a proto je na možná sto řádkách zbytečně uvedeno: *Bez nazvanía / No name*.

česky v knižní podobě.

Tak - tentokrát jsme si odpočali od silných čtvercových špalků s díly přes celou stranu a mohli ocenit jiný typ katalogu. Ještě možná porovnejme s rovněž záhřebským a rovněž loňským katalogem, recenzovaným v této rubrice v letošním 1. GAGu. Česká účast v něm byla menší, pětijmenná a obrázky v něm měli jen Hrubý a Kovařík. Ale to už je minulost, nyní jsme v roce 2009 a na redakčním stole se vrší ještě slušná hromádka dalších loňských přírůstků. Slibuje velice zajímavé prohlížení i v tomto zatím sotva se rozvíjejícím roce.

I. H.

Vlevo je celá jedna tisková stránka z katalogu (A4) a na ní druhá půlka české „delegace“: postupně: **Kundera, Tobischová, Linek, Vyjídák** a vlevo dole už začíná kapitola „Egypt“ (*Effat*).

Citát na tento týden / Z „Černé zmije“

„Nepoznal bys vtip, i kdyby se sebral a přišel tě ostříhat.“

Ze seznamu urážek v britském seriálu „**Černá zmijs**“, jenž vychází

Hlasy o Entropě (vzhledem k humoru)

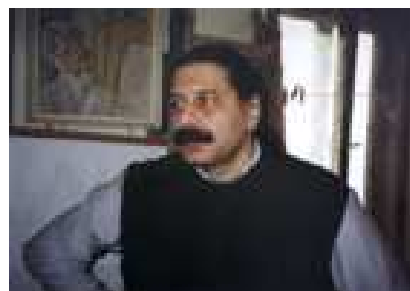
Příliš mnoho příběhů svědčí o autorově neschopnosti výtvarné zkratky. Jde o předimenzovanou nástěnku s ambicí být za každou cenu vtipný a gigantický.

Milan Knížák, NG Praha

Z Ukrajiny / O ukrajinskej karikatúre z prvej ruky

Rozhovor s predsedom **Asociácie Ukrajinskej karikatúry Konstantinom Kazančevom**

Svoju publikačnú premiéru karikatúry zažil pred štvrtstoročím - v roku 1982 v kyjevskom denníku "Molod' Ukrainy" (Mládež Ukrajiny). Od tých čias sa jeho kresby objavili takmer vo všetkých ukrajinských periodikách vychádzajúcich v Kyjeve, ale aj v Moskve.... Po rozpade ZSSR v rokoch 1991 až 2000 prakticky nikde nepublikoval, pretože "v tých časoch nebolo kedy myslieť na karikatúru, bolo treba myslieť na to ako prežiť" - ako to prezradil. Práca, ktorá ho živí je dizajn v oblasti polygrafie. Po roku 2000 sa začal postupne vracat' do starých koľají - tvorí a publikovať svoje kresby, aby v roku 2001 zorganizoval v Kyjeve medzinárodnú súťaž kartún nazvanú "Nezávislosť", a nakoniec 2. 7. 2002 stál pri zrode **Asociácie karikaturistov Ukrajiny**, kontúry ktorej smelo načrtol ešte v roku 1997, keď vtedy túto jeho ideu ostatní vnímali len ako púštnu fatamorgánu fantastu... Keď Asociácia karikatúry Ukrajiny oslávila už svoje šieste narodeniny, oslovil som spoluzakladateľa a predsedu "Asociácie" **Konstantina Kazančeva** a požiadal ho o rozhovor, exkluzívne pre týždenník GAG, aby sme trochu priblížili ukrajinskú karikatúru aj majstrom výtvarnej skratky na oboch brehoch Moravy. "Predseda!" mojej prosbe veľmi rád vyhovel. A čo nám prezradil?

Čítajte!

Ved' na Ukrajinu, aj keď pre nás nie je vzdialená krajina, necestujeme každý deň.

Zdalo by sa, že ukrajčina je pre Slováka predsa len bližšia ako ruština, ale neverte tomu. No, pomohli sme si, ako sme vedeli.

- "Kak dela" pán predseda?

- Vsjo normal'no./Panjatno aj bez prekladu/.

O ukrajinskej karikatúre

- **Aká je dnes ukrajinská karikatúra?**

- Bohužiaľ, situácia v dnešnej ukrajinskej karikatúre pripomína stav osobitnej existencie malých „chodurkov“, keď jeden nevidí druhého. Snaha "pretiahnuť perinu na seba" sa neosvedčuje, a podľa mňa, veľmi škodí karikatúre. A kedy sa to skončí? Neviem, ale chcelo by to, aby sa to už skončilo.

- **Aká je podľa vás jej úroveň?**

- Karikaturisti, ktorí boli známy predtým, sú známy aj teraz. A boli to osve karikaturisti Pereca. A mladých karikaturistov dnes nie je zase až tak veľa, je to predsa len výtvarne niečo iné - špecifické, a zase nie až tak dobre platená robota, aby bola lákavá pre mladých. Hoc aj sú dobrí a talentovaní mládenci...

- **A líši sa v niečom od ruskej alebo svetovej?**

- Vo svetovej karikatúre kormúti a roztrpčuje neobjektívnosť porôt v prospech karikaturistov hostiteľských krajín. Je to zlá prax - takýmto spôsobom zvyšovať prestíž svojich rodákov. My touto cestou ísť nechceme.

- **Aká je podľa vás súčasná svetová karikatúra?**

- Aj dobrá aj zlá. Z pozitívneho smerovania stojí za pozornosť poukázať na to, že umelecká a profesionálna kvalita prác, ich výtvarne prevedenie a kresliarska technika v poslednom období veľmi napredovala

- **Aké sú plusy a mínusy dnešnej karikatúry?**

- Veľa vecí sa opakuje, no ja osobne sa k tomu staviam pokojne, ved' v karikatúre, rovnako ako pri vynálezoch, je stále treba niečo vymýšľať, niečo nové, a opakovaniu sa nedá vyhnúť, samozrejme, ak to nie je otvorené plagiátorstvo. Stále viac a viac krajín sa otvára svetu, a náležite sa odtiaľ objavujú karikatúry, ktoré už boli nakreslené, no nie je to ich vina.

- **Aké súťaže karikatúry sú dnes organizované na Ukrajine?**

- Naša "Asociácia" bola spolu organizátorom medzinárodnej súťažnej prehliadky "Mars-2006" v Mariupole, teraz organizuje ukrajinskú súťaž "Práva človeka". V Ukrajine z pravidelných medzinárodných súťaží by som ešte spomenul súťaž Karljuka". Ďalšie súťaže už alebo skončili svoju púť, alebo sú organizované z času na čas - keď sú peniaze.

- **Ukrajinci obľubujú anekdoty. Majú tiež záujem o karikatúru a kreslený humor?**

- Samozrejme, že majú! A aj budú mať ešte veru dlho!

- **Aká je situácia na trhu Ukrajiny s humoristickými časopismi? V stánkoch sa dá všade kúpiť nielen Krokodíl, ale i Perec a nespočetné množstvo Anekdot (v rôznych grafických úpravách), pravda všetko v ruštine... A noviny majú záujem publikovať karikatúru?**

- V poslednom období karikatúra opäť zaujala svoje miesto, aké jej patrí v časopisoch a novinách a sú už videné veľmi zaujímavé práce. Vymenovať ich by nemalo ani zmysel, pretože je ich už naozaj veľa.

- **Ktoré mená z ukrajinskej karikatúry by sme si mali zapamätať?**

- Výborných ukrajinských karikaturistov je veľa, preto zapamätajte si mená všetkých tých, ktorí vás oslovujú a tvorba ktorých vám prináša hojnosť zábavy a potešenia.

O Asociácii karikaturistov Ukrajiny

- **Ako sa zrodila vaša Asociácia?**

Asociácia karikaturistov sa zrodila v roku 2002, ako dobrovoľná organizácia, ktorá si stanovila za cieľ zjednotiť ukrajinských karikaturistov a obhajovať ich záujmy na úrovni štátnych, európskych a svetových inštitúcií. Na domácej scéne chce vytvárať priestor pre rovnocenný partnerský vzťah, ktorý

otvára možností na spoločné presadzovanie našich cieľov v záujme umeleckého a profesionálneho napredovania ukrajinských karikaturistov. Svoju víziu o nej som predstavil ešte v roku 1997, no vtedy mi nikto neveril, že sa raz naplní. Vo vedení "Asociácie" sú okrem mňa ešte Sergej Naberežnych, Oleg Loktev, Oleg Smal, Anatolij Vasiljenko a Igor Lukjančenko.

-**Koľko má dnes členov? Sú v nej organizovaní aj akademicky vzdelaní výtvarníci?**

- Nemáme žiadne méty, pokiaľ ide o počet členov. Dvere máme otvorené pre každého, kto prejaví záujem rozšíriť naše rady Asociácia združuje profesionálnych a amatérskych karikaturistov. Dokazuje, že ukrajinská karikatúra má bohaté podhubie. Viacerí z našich členov majú akademické výtvarné vzdelanie - Curanová, Liščenková, Rjabokov, Majorenko, Samojlov, Voznjuk. Kazanevsky nie je našim členom. Tvári sa, akože o nás nič nevie. Zrejme, je to pre neho nevýhodné, byť členom, pretože chce, aby o ukrajinských karikaturistoch za našimi hranicami vedelo a hovorilo iba prostredníctvom neho. Ja to chápem ako prvok "hviezdnej maniere" a "svojrážny totalizmus". Tvári sa, že o nej akože "nič nevie", no ja viem, že nás sleduje.

- **Čo vás viedlo k založeniu Asociácie ukrajinských karikaturistov. Aké základné ciele si kladie asociácia vo svojej práci?**

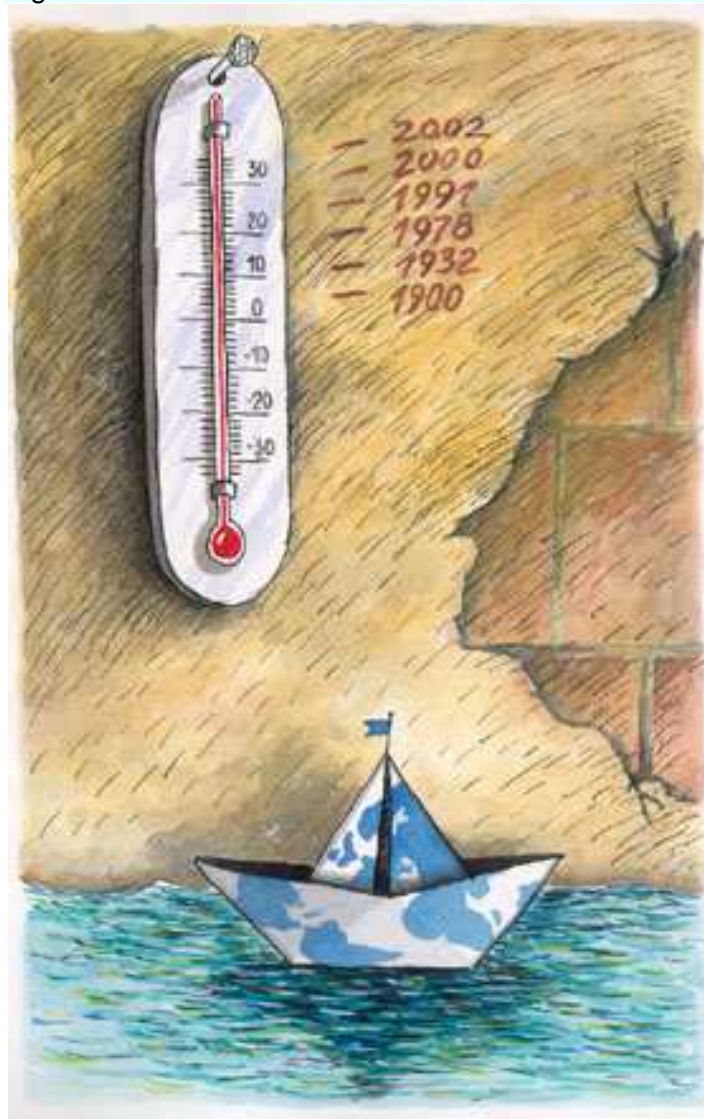
- Dôvodom k založeniu Asociácie karikaturistov bolo predovšetkým zjednotiť všetkých, ktorí majú radi karikatúru a pracujú v tomto populárnom žánri, aby sa spolu stretávali organizovali svoje spoločné profesionálne akcie a nie aby sa iba zúčastňovali na cudzích podujatiach. Aby o nás vedeli doma i za hranicami – organizujeme medzinárodnú súťaž „Nezávislosť“.

- Aké podmienky, akú organizačnú bázu máte? Je v silách „Asociácie“ vytvárať pre prácu a činnosť svojich členov a napomáhať rastu ich umeleckého napredovania?

- Naša Asociácia karikaturistov – je občianske združenie a nie profesionálny zväz. Aby sa mohla starať o svojich členov k tomu potrebuje financie, aby mohla platiť stálych kmeňových zamestnancov. My peniaze nemáme. Hlavný dôraz preto kladieme na rast umeleckej a profesionálnej úrovne našich členov. Kultivovať štýl kresliarov, keď im chýba publikačný priestor a spätná väzba od čitateľa či od redakcii a editorov. A to hlavne na spoločných výstavách – konfrontáciou svojich prác. Preto, ak sa to dá, pomáhame pri organizovaní výstav, vydávaní katalógov, sprostredkujeme kontakty firmám a reklamným agentúram na našich členov, ak sa vyskytne pre nich príležitosť na zaujímavú a honorovanú tvorivú prácu v reklamných aktivitách a pod. Členovia „Asociácie“ dostávajú bezplatne katalógy z výstav, vydávané našim združením a to aj vtedy, ak sa na výstave, či na samotnej súťaži nezúčastnili. Umožňujeme im taktiež prezentáciu svojich prác v spoločných katalógoch. Oceniť to vedia hlavne tí, ktorí nemajú inú možnosť ako publikovať svoju novú tvorbu. Viem tiež, že záujemcovia o práce našich karikaturistov si pochvalujú, že karikaturistov, o ktorých majú záujem, nájdu si ich menovite aj prostredníctvom našej asociácie. Už tretí rok nevyberáme žiadne členské príspevky, keď ani predtým ich nie vždy všetci platili. Pokiaľ je mi však známe, taká istá situácia, ako na Ukrajine, je i v mnohých združeníach a zväzoch karikaturistov.

Považujem za dôležité ešte dodať, že organizovaný spolok umelcov a karikaturistov - je to ťažké poslanie, pretože umelci svojom charakterom sú silní individualisti. A možno, že je to iba „osobitosť“ ukrajinskej mentality, no na Ukrajine po vzniku asociácie, sa vytvorilo niekoľko „uzlov“ /po ukrajinsky guzel/, a každý z nich si nárokuje hrať prvé husle, čo veľmi pripomína feudálne časy, k môjmu veľkému sklamaniu, hoci som sa pokúsil spojiť všetkých. Možno, že časom sa to zmení k lepšiemu... Trend zjednotenia karikaturistov je nezvratný a má aj svoje logické odôvodnenie.

- Ako hodnotíte prvých päť rokov existencie "Asociácie"? Čo sa vám vďaka nej už doteraz podarilo dosiahnuť?

- Asociácia je stále viac rešpektovanou organizáciou. od svojho vzniku sa snaží pracovať systematicky a transparentne v prospech všetkých našich členov a ukrajinskej karikatúry v celku. Veľmi pozorne sleduje Pre tých, čo sa ich kresby nedostanú do novín a časopisov poriadame výstavy – neobmedzenú prehliadku ich tvorivosti, ktorá dáva tvorcom spätnú väzbu a kultivuje ich výtvarný štýl. Poskytujeme im informačný servis. Usporiadávame výstavy našich členov, zviditeľňujeme aktivity našich členov, tých, čo sa ich kresby nedostanú do novín a časopisov, aj na medzinárodnej úrovni /keď ich práce sa dostanú aj do súťažných katalógov a tým aj do celého sveta/, keď za najúspešnejšie naše podujatie považujeme karikatúristickú súťaž "Nezavislost'" (Nezavislost'). Usporiadali sme už sedem ročníkov, a podľa mňa veľmi úspešne. Bohužiaľ máme veľmi obmedzené finančné prostriedky a štátne ustanovizne (ministerstvo kultúry i iné) nejako zvlášť výrazne nám nepomáhajú. Presnejšie povedané – vôbec nám nepomáhajú.

Asociácia je aktívna aj na medzinárodnej úrovni.

- Čím si vysvetľujete pochody v konaní známeho aj u nás Kosobukina, keď v roku 2003 bol ešte predsedom poroty na súťaži „Nezávislost“ organizovanej práve vašou „Asociáciou“, no v ďalších rokoch už jeho vzťah k nej pozitívnym nenazveš?

– Po istých udalostiach, nemám záujem sa k nemu vyjadrovať. Karikaturista je on „prekrásny“, no všetko ostatné, podľa mňa, zostáva len želaním aby sa zmenilo k lepšiemu.

O karikatúre a o sebe

- Mali ste svoj vzor keď ste s karikatúrou začínali?

- Samozrejme, mal som tých, ktorých som kopíroval, to je samozrejme začiatočníkov. Páčili sa mi mnohí, no zo všetkých by som najskôr spomenul Tjunina z Moskvy - jeho humor je kultivovaný i smiešny, bez zbytočnosti, za každú cenu vymýšľaných námetov, kreslí jednoducho a úsmevne.

- Čo chcete svojimi kresbami povedať? Máte svoje obľúbené témy?

- Mne je ťažko odpovedať, čo chcem svojimi kresbami povedať. Iba málo kreslím témy filozofické, oveľa radšej kreslím obrázky veselé aby ľudia sa smiali, hoci sám mám rád humor myšlienkový. Nemám rád, alebo skôr sa mi nepáči, "čierny humor". Možno aj preto, že v živote je ho i tak veľa. .

- Má podľa vás karikatúra svoju budúcnosť?

- Samozrejme, pozrite sa napríklad koľko dala karikatúra podnetov a nápadov pre reklamu. A ktohovie dokedy bude existovať reklama?

. - Aké máte ešte hobby okrem karikatúry:

- Karikatúra je práve moje hobby, pretože to nie je moja práca a tiež to nie je môj základný zdroj príjmov. Živí ma polygrafický design, predtým som robil v sfére priemyselného designu, no bohužiaľ, v súčasnosti nenachádza uplatnenie - priemysel vyrába iba podľa licencií, alebo len veľmi málo využíva služby ukrajinských dizajnérov.

Hovořil: Peter Závacký

O nás / Kobra a GAG na webu Hajnose

■ e-GAG začyna siódmy sezon i otwiera wystawę

e-GAG

W sobotę 10 stycznia mija sześć lat od daty, kiedy ukazał się pierwszy numer tygodnika e-GAG, będącego biuletynem informacyjnym Czeskiej Unii Karykaturzystów. Od początku redaguje go Ivan Hanousek - prawdziwa chodząca encyklopedia wiedzy o karykaturze, rysunku satyrycznym i komiksie.

Siódme "urodziny" e-GAG'a uświetni otwarcie wystawy karykatur portretowych przedstawiających czeskich aktorów. Autorami karykatur są VI. Bičík, J. Poláček, M. Nesvadba, J. Vobr i P. Hanák, a ekspozycja prezentowana będzie w Teatrze Miejskim w Kolíně (Czechy). (I.H / e-Gag)

2009-01-08

■ Pierwsza w 2009 i jubileuszowa wystawa Kobry

W Czechach pierwszym salonem karykatury w roku 2009 będzie wystawa prac Josefa Kučera bardziej znanego jako Kobra. W piątek, 9 stycznia o godz. 17.00 w praskim klubie Mánes zostanie otwarta wystawa "Mimořádný slet divnejch ptáků" ("Nadzwyczajny świat dziwnych ptaków") zorganizowana z okazji 65 urodzin Artysty. (R / e-Gag)

2009-01-08

Dovolili jsme si přetisknout ukázkou z webu M. H. v originálním znění /včetně obr.!/ r.

O nás bez nás:

The Vice President of the Czech Cartoonists' Union, Ivan Hanousek is the editor of the weekly electronic magazine e-GAG that reached number 50 with the recent edition dated 11.12.2008. It is 16 color pages now in Microsoft Word format. Despite the language barrier, e-GAG displays several quality cartoons in connection with the news and also puts interesting and informative shots from the national & international events in their republic and some neighbouring countries.

KomiksNews #97

Leden roku 1929 byl neskutečně bohatý na produkci slavných komiksových postav. Jen o týden mladší než [Tintin](#) (a minule jsme tu navíc řešili Tarzana) je Pepek námořník. Poprvé vyšel 17. ledna 1929 v newyorském listě Evening Journal v seriálu Thimble Theatre a o deset let později už byl slavnější než Mickey Mouse! Tvůrcem postavičky byl americký cartoonista Elzie Crisler Segar (1894-1938) a inspirací mu byl pravděpodobně hospodský štamgast z illinoiského Chesteru Frank „Rocky“ Fiegel. O jeho siláctví prý kolovaly legendy, i k němu neodmyslitelně patřila dýmka a i jeho nejoblíbenějším jídelm byl špenát.

Jan Palach posledním Čechem. Alespoň podle Petra Vyoral, autora nového černobílého (spíš černého) komiksu Poslední Čech. Název je sice poněkud nepůvodní, jinak však dílko nemá s Tylovým románem cokoli společného. Vyšlo přesně 16. ledna, na obálce je postava v plamenech, na pozadí naznačená československá vlajka a uvnitř příběh dnes šedesátiletého muže, který si to tentokrát rozmyslel...

Český komiksový rybník rozvíří v těchto dnech hlavně dvě prestižní periodika – brněnský AARGH! a pražská KomiksFEST! revue. Hlavním tématem osmého čísla AARGH!u je ruský komiks. Publicistické příspěvky k tématu doplňuje deset komiksů ruských tvůrců. Velká část časopisu je věnována také návratům komiksových hvězd, mezi jinými Volemana (na obálce), Octobriany, Klacka & Fracka či Huskiosy. AARGH! dále dokazuje, že komiks již dávno není jen doménou mužů. Vedle čtyř ruských autorek si můžete pošmáknout na komiksech trojlístku českých hvězd – Lucie Lomové, Lely Geislerové a TOY_BOX.

I KomiksFEST! revue láká na obálku s typicky českým komiksovým superhrdinou – [Pérákem](#). A také jemu zde věnují pozornost jak publicistickou tak i komiksovou – úvodní kapitolou kdysi zamýšleného seriálu. KomiksFEST! revue se hlásí ke stejnojmennému festivalu nejen názvem. Na jeho stránkách najdeme rozhovor s největší hvězdou posledního ročníku Lewisem Trondheimem i s ukázkami z jeho komiksového deníčku Les Petits Riens, který se dočkal v rodné Francii už tří sebraných knih, a k němuž loni přibýlo několik stránek z Trondheimovy plzeňské anabáze. Inu, dělali jsme, co jsme mohli... Další zahraniční hvězdou revue je Australan Tim Molloy a formou přiloženého sešítku SPAM i Rakušan Nicolas Mahler (Proč jsem si ho vloni kupoval zvlášť?). Domácí tvorbu zastupuje TOY_BOX nebo Karel Jerie.

Spousta českých médií nadšeně skočila po zprávě, že si budoucí americký prezident „zahrál“ v dalším komiksu. Po vlastním životopisném komiksu se objevil v šestistránkovém příběhu v sešitě The Amazing Spider-Man #583. Děj se odehrává při Obamově inauguraci a podle všeho je k politikovi dost nechutně servilní. Obama se má objevit i v únorovém čísle superhrdinského časopisu Youngblood. A nový komiksový životopis, který prý bude „úplně jiný“, mu chystá karikaturista Kyle Baker.

Smršť kulatých narozenin: Osmdesát bylo francouzskému komiksovému matadorovi Pierru Le Guenovi, sedmdesátiny oslavil jeho krajan Louis Cance, belgický komiksový scénárista Jean Van Hamme (Thorgal, XIII) a Japonka Tetsuya Chiba. Ta publikovala svůj první profesionální komiks v sedmnácti letech. Padesátíky se stali Američan Bob Harras (X-Men, The Avengers) a Francouz Eric Juszezak.

A že je život někdy neuvěřitelně krutý, v New Yorku zemřela na následky napadení vzácnou bakteriologickou infekcí autorka roztomilého komiksu Soprano Man Ava Hecht. Bylo jí sedmnáct let... **Vhrstí**

Kdy kde kdo co jak a proč / Vyoral, Ševčík, Kantorek, Poláček, Šípoš

Jako **Talent týdne** v příloze Scéna MfD se na str. D11 v sobotu 10. 1. t. r. svěřil **Petr Vyoral** z Čeladné se svým tajným snem: „Kreslit politické karikatury, třeba zrovna pro Mf DNES“ - ale s přípodotkem: „*Ted' vážně: Můj hlavní cíl, ať už to vyzní jakkoli, je naučit se dobře kreslit.*“ Co dodat? Tenhle cíl bychom si klidně mohli dávat všichni a stále dokola... (g-men)

Pivní tramvaj ímení Ševčíka

Jedenáctého února slavíval **Igor Ševčík** narozeniny. Jeho přátelé a kamarádi je teď slaví místo něj dál. Vždycky první sobotu po tomto datu. Letos to vychází na **14. 2. od 14 ho-**

din v restauraci, jejíž interiér navrhl a kterou vyzdobil svými freskami – v První pivní tramwaji. Předpokládaný konec posezení: 17 hodin). Je to na konečné električky č. 11 na Spořilově; nedaleko odtud Igor bydlel. Srdečně všechny zve jeho žena Kateřina. *lrj*

Kantorek v rádiu (už v prosinci)

Pořad ČRo / Fyzika s humorem... Robert Tamchyna hovořil 10. 12. 2008 s Pavlem Kantorkem. Zde je úvod. (záznam rozhovoru na http://www.rozhlas.cz/_zprava/533818)

Pavel Kantorek se narodil 17. 5. 1942 v Olomouci.

Gymnázium absolvoval v Ostravě a vystudoval fyziku na Přírodovědecké fakultě Masarykovy univerzity v Brně. V roce 1968 ještě před ukončením kandidatury v Ústavu přístrojové techniky ČSAV odešel do Kanady.

V současné době je profesorem fyzikálních věd na Ryersonově univerzitě v Torontu. Přednáší teorii elektromagnetických polí, v 80. letech se podílel na vývoji optických vláken, laserové technologie a zabýval se například holografií a systémem holografického záznamu na CD. V současné době se jeho zájem obrací k astrofyzice a kosmologii. Čeští posluchači znají Pavla Kantorka především jako karikaturistu. Jeho svérázné myši, kočky, slepice, ptáky či žáby znali nejen čtenáři humoristického týdeníku Dikobraz, kde od roku 1965 do roku 1968 publikoval. Kreslené vtipy Pavla Kantorka vycházely časopisecky i knižně v Kanadě, USA, Švýcarsku, Německu, Itálii... a nyní v ČR (jk)

Na obrázku *Jana Koutka* zdraví Pavel Kantorek čtenáře e-GAGu (pořízeno v prosinci na vernisáži výstavy Vladimíra Jiráňka k 70. narozeninám)

Hlasy o Entropě (vzhledem k humoru)

Plastika, jakkoli se zdá prostorově působivá, bohužel nepřekračuje úroveň komunálního humoru, jenom v předimenzované podobě.

Marek Pokorný, MG Brno

Jakkoli je dílo svérázné, jeho základem je humor, nikoli zlý úmysl.

Zuzana Opletalová, MZ

Josef Poláček-Varnsdorfský (v březnu dovrší aktivních 84 let!)

Právě vydal a dodal své **POHLEDY** Josefa Poláčka/ číslo 212 a 213. Pro čtenáře GAGu připojil dva letáky-pozvánky na nové výstavy, které „produkce“ našeho severočeského kolegy připravila v Galerii „D“ v Městském divadle. První je výstava „Plakáty z her Osvozeného divadla V+W“ (březen - květen) a druhá, tamtéž (od března do dubna) má název „Výtvarná poezie Josefa Poláčka“. Je to zde v pořadí už stá výstava! K ní připojme v předstihu i další gratulaci: jak napovídá pozvánka na besedu v divadle nad šálkem s kávou ve středu 26. března 2009 od 18 hodin, bude to setkání u příležitosti 84. narozenin Josefa Poláčka. Připomeňme ještě, že kulturní část obyvatel varnsdorfska má o existenci ČUKa a GEKa asi největší povědomí z České republiky; Poláčkovy (nejen výstavní) tiskoviny se totiž k autorově příslušnosti k České unii karikaturistů vždy hlásí a z e-GAGu často citují... (r)

Hlasy o Entropě (vzhledem k humoru)

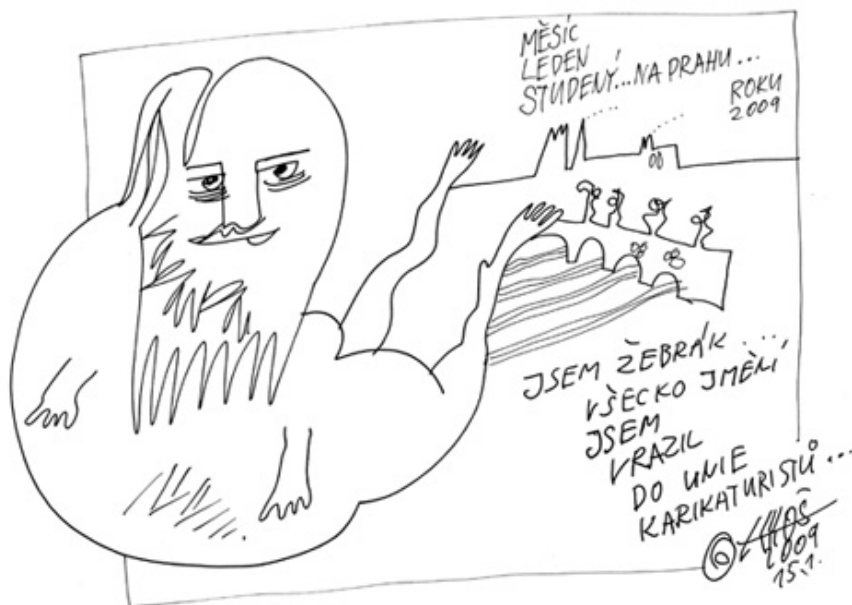
Pro mě je zpracování příliš krotké, málo razantní a výtvarně poněkud mdlé.

Lenka Lindauerová, kritička

Šípoš ze Studénky aneb placení ve studené Praze

Dosluhující pokladník rozhodně nestávkuje. Ba právě naopak: odchytil v Praze na „kšeftu“ Václava Šípoše a pod záminkou, že ho nechá u sebe přespat, zkasíroval ho o členský příspěvek ČUKu za loňský rok. Ale dejme raději slovo přímo **Romanu Jurkasovi**:

“Včera 15. 1. se v Praze zjevil Václav studený Šípoš. Dali jsme si sraz ve Smečkách, na Jiřánkovi. Pak jsme šli na guláš a na pivo, a na klábosení, načež jsem ho zavedl do mexické restaurace, kde od 19 hodin kreslil lidi na večírku O2. Já šel potom domů, a vyzvedl jsem ho zase v 23.30. Kam dál? Napadlo mě navštívit vás dva (Kobru a Hanouska), po znovuzvážení jsme však od toho upustili. Jeli jsme

ke mě přenocovat, ale stejně jsme povídali, kreslili, fotili a debatovali asi do 2.30. Při plném vědomí Václav uhradil členské příspěvky ČUKu. Ráno chytal vlak do Brna už v 7.40, takže moc toho naspáno nebylo, a na návštěvu nějaké galerie už také nezbyl čas. Z toho našeho setkání vznikla tahle kresba,“ končí svou milou vzpomínku neúprosný výběrčí.

A tak nás napadá: máte už své příspěvky řádně zapraveny? (g) Kresba: **V. Šípoš-Žebrák**

Hlasy o Entropě (vzhledem k humoru)

Je velmi vtipná a provokuje. A výstižně charakterizuje i Čechy, známé pivní vtipálky, jimž není nic svatého a rádi si utahují z druhých. Kdo to bere jako urážku, tak nemá smysl pro humor a nadsázku.

Pavel Liška, VŠ UMPRUM

Ze světa / Polsko, Itálie

Hajnos na <http://hajnos.miroslaw.w.interia.pl/index.htm>

Jak jsme uvedli v minulém čísle, Mirek Hajnos v Polsku znovu rozběhl svůj informační web <http://hajnos.miroslaw.w.interia.pl/>, jehož předností je, že je přehledný a věnuje se pouze výtvarnému humoru. Slibuje obnovit někdejší stálé rubriky /novinky, soutěže a výsledky/ a znovu přinést tzv. "Ranking rysowników polskich" - tedy jména autorů srovnaná podle toho, kolik a jakých cen v kterém roce na mezinárodní i polské scéně získali (GAG se tím inspiroval a už pár let přináší obdobný přehled úspěchů českých karikaturistů - na konec ledna chystáme „Úspěchy autorů ČUKu v r. 2008“). Stránky jsou už bez odkazů na stránky dalších autorů a o „Fórum karikaturistů“, které nespĺnilo smysl a také zájem o výměnu názorů mezi nimi byl slabý. Z GAGu víme, že také v Česku se většina kreslířů raději nechá informovat nebo bavit názory jiných, než aby formulovala vlastní myšlenky k problémům našeho žánru a jeho autorů. Vítejte návrat přehledného portálu pro karikaturisty, který vedle šíře humoristicky zaměřeného serveru Sadurského dává i našim autorům možnost kdykoliv zjistit novinky z Polska. A těm, kterým by snad polština dělala problémy, Hajnos slibuje že časem přibude také PC-překladatel do dalších jazyků (jak to známe od caricaturků). (G-men) Obr.: **Pavel Hanák**

Hlasy o Entropě (vzhledem k humoru)

(Vláda) Použila přímé vyzvání a vyzvala (jen) dva umělce - Jiřího Davida a Davida Černého. Oba jsou známí nezřízenou a bezohlednou touhou po slávě.

Milan Knížák, NG Praha

vaném v nedávné minulosti spíše v oblasti audiovizuální legrace víme, že získal v r. 2006 2. místo v soutěži cartoons v Gdansk. V prosinci 2008 bylo v Krakově otevřeno TeD Cafee A. Lichoty.
Kresba: **A. Lichota** (mh)

TeD na velkém formátě aneb Lichota multimediání

Od konce minulého roku se kreslené vtipy a stripy s **TeDem**, jejichž autorem je Polák Andrzej Lichota - viz: <http://www.filmted.com/>, objevily na velkých plátnech u nejpopulárnějších lyžařských vleků v jižním Polsku. Stojí pod svahy, jejichž kapacita je až 45 tisíc lyžařů za hodinu. Do konce ledna bude hotovo sto prací v multimediálním provedení. V létě bude následovat instalace na mořském pobřeží. Mimo web autora si můžete díla prohlédnout v reálu - třeba ve středisku "Zieleniec" v *Dusznikach Zdrój* i "Dwie Doliny" w *Muszynie-Wierchomli*. O autorovi, oceňovaném

DVD = kompletní Marostica!

U příležitosti 40. ročníku festivalu výtvarného humoru „**Umoristi a Marostica**“ byly vydány **2 DVD** (Region 2) s historií soutěže. Dokumentují rok po roku vítězné práce, individuální výstavy a to včetně fotek, obrazů, video se slavnostním zahájením festivalových výstav. Cena balíčku je € 15.00 + poštovné (v rámci EU: € 2.50). Objednávky posílejte na: info@umoristiamarostica.it

Il Gruppo Grafico Marosticense

Výsledky / Německo

Vlevo vidíte dílo „Poezie“ **Ignata Sorina** z Rumunska, které získalo ocenění v soutěži „**Matematika**“ v Německu (otevřená kniha napovídá, že jde o poezii psanou matematickými formulkami!) Vpravo je práce **Angela Boligana** z Mexika, oceněná I. cenou v íránské soutěži „**Digital media**“.

DMV cartoon Prize Competition (téma: Matematika) - Německo

250 obrázků od 159 soutěžících z celého světa posuzovala jury ve složení: Stern-Journalist **Til Mette**, Comic-Zeichner **Jan-Michael Richter** „Jamiri“, Prof. **Rainer Schulze-Pillot** a Prof. **Günter M. Ziegler**. Hlavní cena jde do Berlína grafické designerce **Christiane Lokarové** za kresbu „Das JA der Mathematik“ a 2. cena do Grassau **Oliverovi Weissovi**. 3. cenu získal **Jason Love** z USA. Zvláštní cenu za dílo „Poezie matematiky“ obdržel od německých matematiků **Mihai Sorin Ignat** z Rumun-ska. Výstava nejlepších prací se konala už 7. 11. v Berlíně (Brandenburgská Akademie věd) a další se chystá v tomto roce v budově Technické university Berlín. **Oceněné a další práce** oceněných autorů najdete na adrese: <http://dmv.mathematik.de/presseinformationen/preistrager-cartoonpreis-2008.html>

Propozice / Etiopie; Belgie; BuzziNews

I. Intern. cartoon competition of Ethiopia - Etiopie

Téma: volné

Počet prací: maximálně 3, v rozlišení 200 dpi

Adresa: ethiopiacartoons@yahoo.com

Deadline: 30. 1. 2009

Ceny:

I. cena: 3000\$ and statue

II. cena: 2000\$ and statue

III. cena: 1000\$ and statue

pět dalších prací po 500\$ and statue

BuzziNews 2009 Marathon - permanentní celoroční soutěž (čí?)

Buzinews v novém! Se širším záběrem cartoons a karikatur, včetně komentování nových mezinárodních událostí. Čekáme na **komiksy a karikatury umělců z celého světa**. Každý, kdo chce poslat svůj obrázek poprvé, musí se zaregistrovat. Pokud jste se již přihlásili do BuzziNews, nemusíte to dělat znovu. Kdokoliv může [Buzzinews týmu](#) klást dotazy a nechat si poradit. (První nač je třeba se zeptat, jaká jsou jména pořadatelů této záhadné soutěže a z které země tuto soutěž organizují!)

Měsíční Soutěže

BuzziNews bude registrovaným karikaturistům posílat časté aktualizace, pokud jde o budoucí témata pro webové stránky a lhůty pro předkládání různých soutěží s cílem umožnit účast každému, kdo se chce zúčastnit.

Na konci každého měsíce bude kreslíř s nejvyšším počtem bodů od surfujících diváků vybrán jako vítěz měsíčně. BuzziNews bude filtrovat a upravovat animace a jen ty nejlepší se objeví na soutěžních webových stránkách. Základní parametry jsou:

a) Vztah práce k vyhlášenému aktuálnímu tématu BuzziNews (jak bude definován v seznamu témat poslaném registrovaným členům).

b) Umělecká úroveň a technika.

První měsíční soutěže v roce 2009, bude zahrnovat karikatury poslané do BuzziNews do 30. 1. 2009, do další soutěže budou zahrnuty karikatury v únoru atd..

Jak mohu vyhrát? Rozhodnou „surfaři“. Výhercem bude autor s nejvyšším počtem bodů od čtenářů za ten který měsíc.

Ocenění:

Vítěz, autor na prvním místě každé měsíční soutěže obdrží **certifikát** a "zvláštní Tribute Edition"

Druhé a třetí místo rovněž obdrží **certifikát**.

Bi-ročník soutěže

Letos jsme se rozhodli rozdělit naši každoroční soutěž na dvě části: první proběhne od 1. 1. do 31. 6. Vítězové této soutěže budou vyhlášeni na konci července. Druhá soutěž začne 1. 7. a skončí 31. 12. 2009. Vítězové druhé soutěže budou oznámeni v lednu 2010.

Jak mohu vyhrát? Rozhodnou „surfaři“. Výhercem bude autor s nejvyšším počtem bodů za všechny jeho karikatury poslané během celé doby trvání obou částí roční soutěže.

Ocenění:

The Golden Prize: 1000 \$ + speciální BuzziNews osvědčení a mezinárodní medializace.

Stříbrná cena: 300 \$ + speciální BuzziNews osvědčení a mezinárodní medializace.

Bronzová cena: 200 \$ a speciální BuzziNews certifikát.

A zvláštní Výroční cena!

Dva vítězové pololetních soutěží budou vyhlášeni za nejlepší karikaturisty roku. V lednu 2010 představíme dvě speciální edice. Každá z nich bude obsahovat jen karikatury obou vítězů. A opět budou diváci vyzváni k hlasování. **Vítěz obdrží diplom a mezinárodní výstavu.**

